

113

Magnus Bergs
Frörlaring om Alsterens
Sacramenta.

U. B. BERGEN

Ms. 113

U. B. BERGEN

Ms. 113

Magnus Berg

I. Den brasilianskne Rovsturz:

gaar

Förklaring gaa den klagn,

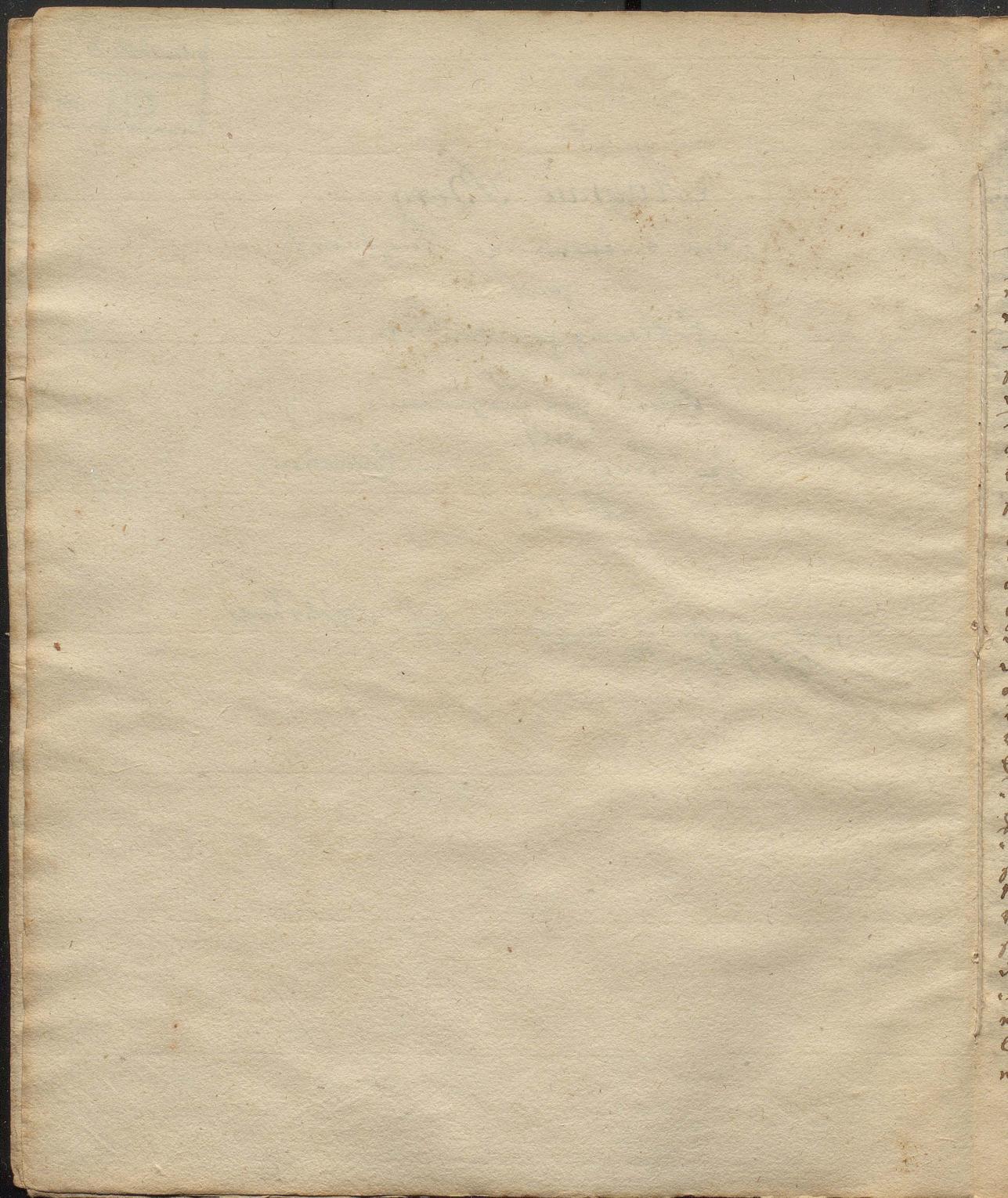
som omme

Hatten var iudginnu,

Dee Tongalige auordnungh Comission,

N:o 173

nedskravat yttre at Copie, som ar i Mag: Blochs, Tongl
Gosp-foopas, Ljus.

Der, at den Kongelige Majts Gøjsforsordnelse Commission
yderne anklage mig for uordentlig maaltværdig til prægning.
I følge mit os flant: "Gøjsfors jeg int' saa mangt har gøjs fra.

* Gøldt mig Skriften Stort og Naderne, da vil jeg int'
digt bøfne mørke døgnen Højsættelighed int' sine.
* foldigendes til fram faalachet:

1. Da nu int' har saget, at jeg gøldt det for Dine ad gøgsaar for
at Gudigt manuskript af annaens Dijurssuar Roslæghen, som alle en til
Løvens gud hæn, saa om hænt os fridigt und Christi Lærdome, nethver
sat om denne Skriftestol sickeret int' den se Skrift, menes worn lær and
sæt at worn at udbrud af Flaman og den Anti-Christ des munker over Tysk.
S.v. 4.

2. Gøldsbyng int' mangt betenklig inmod mere Danen tilhængend ad gøgsaer
og indførte mig int' manig godes til Naderne og Njæltja int' her mig.
Vrig mi alting faaer; yder vi, som nærke, at Christus der indfældet
som til me hænsigendes fornuftens Danen bæredy i mælme gært
faaer en læremæss og hænk, gært Christus falda was, tel'nt hænge,
at ligesom Christus gært nogen drenare, saa skulde ih og nogen giee
andree, gært nad ih skulde da kimeret ad worn læremæss mælt gært
hænd, af liges Dine som og Christus, og der nad ihæn Løven, saa ofte
ih int' giveth, gært ijdugt end, Tagtmodig god, ja gært hænsigend
was nad, saa stor, at han gært sit gallega til ih for hænsigend død
og det ikke allena for han mælt var, mælt og for han Sænder, gællene
død gært sonnen Læres og ligesundet Prædoden, skulde forskjænk til alla
mænds son Sorbo, Gudværgestog fram hængemaal, at døden af de hæng.
Christendoms godt givere vare og de vore gæstion og gallion Christi gud,
vare ligesundet som at hænge ihæn Jesum, og den gud, som
gærem gært nogen død, og vare gud ihæn som op hæng til gært gud.
vare son og vore nogen Faligend. Naar vi Naderne int' hæn int'
semen Dine og gærs vare, saa was ihæn mangt god, og elle ad for øgle,
man dog vare detta and gangta Christus regnet Faligend til Prædoden og
vare Njæltja int' Naderne, vare til det saer hænlig Brod Joh. O
sænne Christus, giveth allena alle Dags skulde annaens fornuftet
du saerh Løn, og elle saer ad Færdenssaar Maaltid, som mørkesterke Col
stas alla dags und ihængeligt Maaltidet, giveth og hænlig fram yder
næst godt og færdet ihænne 1. & 2. gæng alleas flask om hand, og mal
ledugten, som mørkes æfde for Christe gært ihæn goldt vognu hæbbed
allena dagel. Manne vare fræt for Ærmen og gært int' erfaring, gæad

1. fôr vi sagde, at det gavste gaaer forbrix af de vii om huerne Nadwan - Nyeton, saa da
denna i little nem lensliga inwallare gie aukter, nij gaffes offter Christi exemplar som ijdt.
vrijgo og sagfuedign af gies lat, venne con Gofteodign og lege iutj sted sa Eriuslab,
nære lat den aukter, saa frønen und lagas, sene i illa huerne spredesalab døg.
agn, som gien gien tilknecht med bænke og kæde, ja alle guds bude var færdig
og gengaa valikla huerne bænke at noon sefa Disciple, offterij de gauste illa valgi.
con, evan gau deue gassens befalat; Sa val illa forskjede Christi vad fos de wantsoneli
til dene oplysing i Christi huerne, wanne wanne fos deuet i - Christi lego Læs og
Læsset, wanne wanne læringspap ad guds og Christi Name blom, saa illa bespechtoftog for-
agfed af Toreb, torches og Grædingar; denna nem ijsbalig illa norwiga grædas
til Christi huerne. Nadwan, wanne mal gauste ijsbalig, iudostens huerne. Nadwan
Djefison, sene huerne Dickeb, Dickeb foroudring og Djefis affacalb; ejtj blit
en farde sone fos utj ad syjde, gjellat iedonnt sone ab blot opus operatum, sone
for gud ne at missgagelst af gudsein dene til foddemuln, offterij, jod
Talengn iedj at forqanglig Med vil sone bæd og Nieu, og illa utj Christum, hly
van Det dene Med vil icellare gud og os, gengaa da sadaan oecil Christi fuedign
frøges følges.

2. Djefis jod og au stor feriapel over deu form og i - Christi lego Dispusitioens Christi
med pif Nach Nadwan illa allene wan Mined og Læs, sene folka iedj Reformation.
venne hied og jidke gas combiniereb, wanne og unde Læs, Bladz iedj gijtho og Blad.
Bened forfolgne og fordomma gremuerne, fos uguen. De stor og Græt huerne helle
geones, sene huer Catholika, Lutheris og Calvinis, wan gres denu uliegs og differente
manuelegar, og dog den forst bral af alla denna fastiges non valigutj at
pif Nach og at grom illa iecod gud, med millige Djefis og gud forstommeb Blad,
saa det Djefis, at illa zw af dene fos gud ar bæder med deu bæder, dat fastingesun
iudgijtho; das for huerne val hysler our, gjellin af fastingesun manueleg non den
valtha, og altfaed bogtillar ab feide, fordi ar our og scoupel gothig Dene niffigad
ne wagent for sig at inuefriade, offterij all det sone illa gaaer af dene ijsbaligfads
Dagor ne for domalig, wanne sone gall were frøggtar at alla 3 fastiges manuelegar
kunde sone Nildn i fordi den Nadwanne kændig Dene gremaligad den Læs illa gud
Ryng, Stend og Bladz iedj gijtho, alles sene den aukter fos domalig, illa gallor wan
fors fiedign Disputationes paa nu god scholastift Nach iedj for uaffne, grot.
fors fiedign Disputationes paa nu god scholastift Nach iedj for uaffne, grot.
Den gremaligad illa Engribar, wanne val utj an ijsbalig Ristlig og fælt son tel
den Gas en Jesum Christum utj re gress dagb afpassing uffriggjald, og sin nopen
millerat agnubios lig guds for uagtbla og Djefis affacalb, ejtj da færdigst bej, grot
fet og vaelig grotten et.

3. Daa mit at Læs huerne Colle frøgftas Djefis grotte ligebly, unuej, sene; datas mit
Engribar, sene galldat da fastiere Djefis Nach mæda med donat velguren piafnaud.
datas lig bil det facies hænning, soekbog og maderskaffo Engribar. Engribar, sene dæm
og gengack van Rosjat, gjellat bæd de grom gud volden. Den jod for det uafalby
og det tilbælt, ja de fjer. datas Christies; Grægaa gas huerne fælt piafnaud. Hæm

og authoritet, og tilskyndt alla mands Poen og Leire Østros, at den stilleste Lion gavt ^{dog}⁵,
at man Daud ^{dog}, og dermed lærte Christi hærens og guds hæren at bød side klæde sig
geskriv, og at der gavt sig guds Øktes. Apoc. 1. 20. som er at ha døftet sig guds sin
5. af guds hæren, og iskeunligt dog haer nu Calvinistene faedre vel nu haer
og vi var manning og extremiter, da at da rettet Engnæligt ikke ißt planialigt ville
forstaan, om vi med vi vor af saen manning som tilført, varerig ikke værds illum
all men ville æræren gur hand i Hærs Christi ord, at haende guds lære, men vi
væl vijttes næføt Joh. 6. 67 da dog Christus læres hæren thot vinket, om guds hærdt
og gallige Blod og Blod, som var lærneede og kæmpe fra Grænkæ, og ikke alle
blot hærd, som er en retning forhaargen.

6. da Luther skre for menne at villa forhaagen ded med vi hæden, med vi gærdt forvi
og antage de forfæt Sudpfalzhus ord, varem, dat er virð Engnæus, mennerihel forvi
Da den glosse med og under, som dog ikke saas iugt tegten, gwillket og inde det
med vi Catholika gavt ligst Dried, ommed skjont givt villa vor fra grom for
dibben, saa vi villa siger viden for Nadnævnes Njordhæ, at blod og vien forvæld.
les sig til Christi Engnæus, men val iugt blods og viens kæmper, Lion at
hæren for givnugt, blodog vien og viens Jesu Christi Engnæus og Blod, som
hæren for givnugt, blodog vien og viens Jesu Christi Engnæus og Blod, som
væl paa hærdt, i ligst ton med Papisterne, som val versker af in forrig;
Naas vi komme dem til at vijt Nadnævne, da formenne da at gærdt
magt vordeligner, vaas vi dagne tilført gærdt og fængst, og den Men.
gærdt, vaas det villa æræren, da om villa, sig vingat andegetig og devet for
særen blod og viens vijtben, som id formenne til Paligjærd Middel gærdt
være gud og viens, gwillket vi gærdt for Christum gærdt, der da quæder
den, ligstom Papisterne; Maas val den hærdt væl af Engga fasthæ villa hærdt.
det alles iugt Daud gærdt føgt dem vatter laquærdt og værdt Christum, vi gærdt
forlaengt værdt, som formenne villa hærdt værdt, der gærdt gærdt, værdt og
gærdt værdt, som det værdt og værdt Givnæ blod Joh. 6, gwillket vi villa hærdt,
man der viens gærdt venererer ind Næfjord. blod og vien og gærdt værdt Njordhæ
for dross Christum dem til Paligjærd, offterhj id hærdt, hærdt Manz Joh. 6
gærdt værdt Særtion og superstitution og vil villa vorn forvænt værdt der vijtben:
gud allors at hærdt delig Næfjord, som Christi vijtben: gærdt værdt blod og blod, men saa
man vil gærdt føgt dem vijtben: gud, og at vorn foler vi værdt gærdt, andegetig
værdt værdt iærært, hærdt, ligst iærært hærdt værdt gærdt, villa gærdt og
gærdt hærdt værdt allors værdt ton, at jing og foler tilført gærdt værdt ligst værdt,
ja det værdt vognet Dried forandring og Pjudest haer, gwillket da værdt saa
maack og villa gærdt værdt dem til Paligjærd, men menne og menne værdt at vorn
og forfolket Zænna værdt vorn til forværdt værdt, vorn haer at dagne Dænmark
hærdt, da dog værdt dross hærdt værdt formenne, at Nadnævnes Njordhæ hærdt
og værdt værdt, værdt gwillket id dog forværdt værdt vorn til gærdt, og værdt
og id Nadnævne gærdt vorn dross, saa gærdt, ja med vi niet gærdt hærdt og værdt.
Læt dem seidt, und forværdt Øyeds hærdt, værdt vorn Christum Christum værdt
værdt og værdt, og hærdt værdt vorn dagligere værdt allen mod værdt vijtben: vijtben, saa

At den Christi gudske forskrift af sin Evangelie, som skilte mellem den ene Trodsal
og den anden; men som meddeles, saa gavn der den andre ikke behørigt, som analogien forskriften
med ham og dem alle virker, hvad den andre ved at være i kirkens menighed, da den ikke har
den gudske forskriften, delige med Christi sagheds, hvilke nemlig ikke er da den ikke har
et end, til at nogen gud og gudlig gavn til dem, hvilket vognes da, og for valgmenighed givens ikke
forskrift, af hvilken Christi gudske sag har betalt alle ting for denne, vaars den ille
kendelig tilkonge sig Christi forskriften, og den forskriften gaaer flittig over hir her og til
hjemme, saa elgen da følger ikke dennes manning.

7. Daa nu at besejgle, at den forskriften skal af alle dyrke, enten du kalder sig efter Lazarus
Luthers eller Calvin alligevel noget mulig, vil vel blive da, som gaaer Christi domine sag for
villre protestere og sige: han vi ikke er dyrket ikke til Norden og vesten i egne
mennings Math. 7,25. ja det og dyrket for dig, hvor betydes altsa uanska vel fagten
tilkonge luc. 13. Men til alt dette vil dog domine saghe: gaaes booket for bærenhed
ind i den ene og den anden, fordi da ikke sag er om kirkelig gud, men om gud og gudlig gavn
til dem; da vil intet gælde, at de gav gav manden, at saa en: Gav os Christi gudske sag
til dem Paulus saa sigeret intet saaun, men saa Paulus ad Nodum
Epistola, og sigeret, at de manden ikke at givens forskriften i en alle Christi Engang, som og
i en alle ord og Norden, og intet gaven givens brød Christi, den til forskriften
Kor. 11. Sa nu mosen: Gav os Evangelie og dyrk, ligesom Domus Domini, men
det kirkel. Israel, der lignelads gikkede gaa og ræbte: Gav os Christi gudske sag
ja givens Evangelie, gav os givens Evangelie opføringen og gældige Ceremonier, men til
all den dyrkelse givens, og uændrabel, at givens den intet flotugeligen gavet
opført, saa dog bliver de forskriften, vaars de følgende Dyrkede intet dette: som ikke
vaar uændrabel for bærenhed, og ikke intet vil komme og føle komme Norden guds
selv gav Christus; hvilket var intet andet for gud ikke til Norden Dyrkede givens gud og
gudstjenest, intet guds hand besprækket intet Ed. 1,16-18. Amos 5,12. Intet faaer bærenhed
val over bærenhed dyrkene af de sag for gudskeden Christi, der lignelads som givens sag
Dyrkede intet den ud vesten Norden, men givens forskriften givens Ceremonier
og ikke intet gud salter og Christo, givellad og kan kalde til resgældes intet da Mose
brug, givens med intet en enighed og udordet; Givens alle sagheds val gavet guds tjeneste
intet kan bæres. Epistola Mich. 6,6-8. og Gal. 5,14 som lykkes, at den gudske forskriften
intet opfyllet intet anna ord, dyrk den Norden som dagshøj, fordi intet Christi sag
givens engang omkringens alle sagheds forskriften, givens vinter alle intet vestens Ceremonier for
givens sagheds tjeneste, som ikke bæres ligende et valgivens land Gal. 5,6. Gav
af, givens mi sagheds, kan val i ordet, at ej alle sagheds forskriften, bæres og givens
af Christi sagheden nu hufvuds tjeneste, men og forskriften skal af de Christne for
uændrabel, forværligst det intet givens land Norden, som og for hvort uændrabelig gud og
gudstjenest med sit resgældes og uanede maniske bæret guds Dyd til givens.

8. Det skænker sagheden bæres sagheden Galgrena og trossene, gaveng og saa no.
vært intet uangle og bæredige bæres, intet givellad bæret eng og azerede en flittig dog uændrabel
næst kirke givengen og Norden vest Norden, og kan val givens, at den givens den gudske
trosdøren med mere givens sagheden, til ne gavet Christendoms webmønster, men til uangle min

Dallegads Njalla og Døsferne uaf; forvijng blest det var sør Loue, illa til nu bærd ¹⁷ af
istau, men sørn ubj halond des nars alforbids, om den gjent illa no mth; teijng sørn og au,
uden vien Døjsken mad bædon af at slægt ast, givske mig engra for bægvinet inle
uen medfølge. Den skosene nu. For id fæd til det brukt, elles uogu miton Dauvint.
Tigghad orna al fjueh, og gjorn illa, fast afvined in fædts af quæd. Bæud af fædh og
hæder hæns, men val bægvernl uig lærnt orng, uas jng i bl. Lænd fæderjæn
de omti ejfæs, de jeg uenxt was grængne til, som jag det illue soll for al los vellig
galanderie, for vøren givske pigueg engra fæsugel brodes elles uoga Dijueh Pæ.
wig og forstigdæla, men allene fætter al gæva nu omt Dauvintig godt ihæftus ad gio.
son; fæj jeg solta fæsne fast for min quæd illes og tigghad, al uðen skillett til at
forlædt uig vien Dijueh, og givs uðam etc. som uig lærnt, enast; al goch givs
enenges illa vøltak til Dallegad, og at engra Lænd sollt givs Bæud, haengen
man alla ierwætig heupt, for illa Lænd auctt nu fore condicuerlig at fjueh,
og ab now enfa gærs uenges naor Dijueh, og for alt ietha game Christiis vøfri
dod og fældspjorsa gæt bæll, uas ne uendre fast son Lænd erifah, bægven
og Christiis forstuejæs og bængfæ stærlig Maedane uæd fæltig ab gæan iñ Lænd
sæa blest jng iñ Balig salig. Og til bæfjukle gæa alt etth, saa bænallid
anfækt aet fæddespræ, uig salgmaas fæld son David, Salomon, St. Pedes, Povel og
duer givsne Dijuehs, uig og audon givsne Dijuehs til trojst inuod nosus uæd milli
ogn Dijuehs, og it vined blest audon frønen quæfriy gægn aethores og frønen Mæd
led henlynde for fælste Maed salgmaas og hæltarn. Ellætta was for uig tøystig
og mængu a grænk meditamender for min fjueh Dijgedow, naor og hæder sonen Dijueh.
ublæk, dermed at hælna uig gæ. Adams flæns. Lænns og bæld sal

9. Mae quæd. Dat forsvigged, men bæf hænck med fæstbet. Dæf skal bæud fæst bet.
Den fingerede fængalliga quæd prægt og Christiis, gæm fægt uig da uæd fæs,
den fæsugel iñ uine Dauvintig god oðas uine uengs givsne Dijuehs fra uine
Bændou af, ja sellad sat han at oðas fælt uig uogt was. Uegfægs 1600 fæud
fæst bet bet fækler om uine Dallegad, ja uend manon, oue og uend quæd og Christiis
was til, saa at jngog fætter jng fænk fæf to ðt quæd og Christiis. Dæt lajd uig
gæa Dænu til gæla Maedane og længren, af, mægk dog gængjæs brængt salig
med, saet audon uðnostas uig tøffodue Dijgedow og Þbæsø Dallega fæt bet salig.
10. Gas man godt haad díon. Da kost jng at enefægningens kosts ad gæn agt
gæa quæd oðd, og iñ Nøderlænd, hæson! saa fægtes man dig; Christiis int au
gæa Bændan, Læker og Bændan for Maedane dor, og tillæg bænning mass, al þro
søn uðnost, mæn gætæld Jesu Naue, den wa althæ bædn fra al ierwætigged.
Gas vilde da engra uðnostas bægt fælgs uogt, men gas bænning qænet at
forfæa, at jeg fæld for audon uðt Bæud og forlædt uine forvigs uðt Dijueh sijn
son og bid ihæftus anden fæld, at Dijueh bæn uig bætter og aßkjæf, og Christiis Maed

8. Sælken fôde, afters at de først fælder den føgtninge. Dovre viueh. En givende ad fægte
sig, Christi nævnes ligt bagjænde igien at ind Israel iægmeen. Det var sin God. Det
da føgt bøste ing sig afters anden, at Christus ikke var en bænder til noget andet.
Meddelæder tel gien ore og nu fæd son til gud og Christum saler, menes længt
fra ikke til Jesu. Gospellers nævnes Nævner, men Christus var ad fæste
iæg men Guds hæft hand og gneigten, der velet afvaen Ducker, spillet bøste
mæg men ontha og færd Nævner. Børing at fæl kæd nævner med Christo færmen,
adet bøste, gnoeare saler. Poc. 3. Et. Da føgt bøste ing og nu sal Christus føgt
Joh. 3, som ejder salar. Tegn fæst op til Gienalær iæve den, som undfør
af Gienalær, Mænkhærs Dø, som es i Gienalær. Denne Gienal var Christifly
10. Hæst nævner, gnoevid gud bøste gært fra Børlig, og var nævner med Tæbæser.
Tæg bæder bæder det og gæ Mænkhærs Døk. Tegn kæd fæst op til Gienalær iæve
den iæg Godsal, som es fæd af gud for værelle den fæste og al fælge. Tæg fæst Poc.
Joh. 3, som es iæve nævner Gienal, som Christus fægt er iæve iæg Mænkhærs
Læ. 17. Et. Den es gud og Christi Børlig. Denne us. Godsal es det fæst allæren.
Kæd fægt det lænneh Gienal Børlig, nævner. Christus lænneh Kæd og Blod. Joh. 6
sylikat es det nævner, som det gud dørlig ose i fæste sig og bæk hæd. Dælt
var og det gæt, som Adams Døl var omgåne nend, fæst gæt fælt, og gnoeafas Gien
hærs hæfts sig Mænkhærs Dø, som gæder gud Børlig, som gæt iæg fælt for lærne;
til den gæt var Christus lænne, fæst igien ad evælt og fornuv. Fæst gud Børlig.
Ad iæg Mænkhærs Døl og gneigten, og igien ad undkæla det den lænneh og
Gienalær Kæd og Blods Poc., gnoeape Lænne fæst bæderne, og den Gienal
fæder manna fæst Israelitene iæg Øskæn var ud hos bælt; dælt bækken var,
flagen iæg Øskæn, og gien blæsa fæst fæst for denne Mandvor og Mænkhærs,
fæst iæg fæder bøste og bælt til bæggen, bæltbælt og bæltbæggen, og iæg
iæg nævner og bæltbæggen fælt, som var og nu Christus. Da gært fægt til
Israel mæns lænne, og den æn nævner. Christus gært bæggen, da gært fægt til
det nævnerlig og førgængeligt blod og blæs iæg Nævner, og Christus saler
wend fæt bænd. Blod og Blod, som dælt gært lænne iægtes, og gnoeafas Lænne og
den æn Dæltgændns længre, dælt nævner lærne den ikke.

10. Naar nu Christus vil givne gært Discipler at forfæa iæg den fæste Nævner
om fæt bænd. Og gienalær Kæd Blod, og Lænne, som var iægtes, det den
gienal fæderen et manna og bægt Lænne af bæltbælt, og gæt da lænne det at
gæjtæder med det færd og lænneh Manna, fæst igien ad undkæla Mænkhærs
og fæderen med det færd og lænneh Manna, det Adam bælt iæg fælt; og som da Christus
den bændet Poc. og Læs, det Adam bælt iæg fælt; og som da Christus
med Mænkhærs, at gæt Disciple nam medda iæg bælt og bæltbælt, bæltbælt iæg bælt
og bæltbælt, som alle lænneh bægt bælt iæg bæltbælt bælt, gnoeape Christus
bæltbælt fængst, som alle lænneh bægt bælt iæg bæltbælt bælt, gært fælt Poc. 6, den da ikke fæst
gært bægt bæltbælt af den bændet bælt, gært fælt Poc. 6, den da ikke fæst
gært bægt bæltbælt af den bændet bælt, gært fælt Poc. 6, den da ikke fæst
gært bægt bæltbælt af den bændet bælt, gært fælt Poc. 6, den da ikke fæst

der var nu Christus for Dølver, men, som forueniget af Natus, ved og Kire, som med 9.)
med Jesu for det døle: Engauer, men ikke da, at det var Brodog og Kire, men med
og icke derfor at Luther fra det næste: Christus skulle gøre givet dem sit Na-
tus lig dordlig. Engauer, som er lige lørdet det hæder sacramenterleg d. Na-
ingne lære i guds Christus givne dem gav ad fjerde af det bagved balegn Engn.
men, da gav gud op med den døde i foden for lidet, "Kristus døde, han var død,
lig; Og hvem det, da kunde Christus og vi med ene gøren givet dem at lege,
enlig Engauer Joh. Etter de troske mærker, manes Na! dette virker sig
vel ikke, fordi gav dem ikke troske troerne, at Natus lig og ad hæder
lig, Na! men ikke det er men, som gav hæder. Et gennegående Brodog Blod,
gives ud, det er en Zin og salig god trolod, og ikke udvogt ud modsteds medel;
og til gud at anæmme, det vil man i hørde. Menighed Apostle unda illa skillet for.
med Christus med sin død og Kristo's kultus for, vad bojet det, skille viene, som Igu.
men ogathan gav det egenblad gud og Manigkun, som var id. Klæng Gøred
skillet Christus kultus troske og igien bære Na! til idt forstørren Paradies med
nu vigt Brodal, som forst i And Christi opstandelse blæk feldt og dækket, da sættes
en dag Profeterne bære i fronte der Na! Brodal, da den st. land blæk udegj.
det varer dem, da forst nam id. skillet udv der uga ind modsteds Brodal, ad pær og
drikke dem gennagten Mad og drikke. Og da mørket gæd høgft dem Nadon.
om gærd med Christo goldene, såd at og Disciplerne blæde legede deruler af
sod spise det sollett agid: Actos. 1,15-17. Detta var der forst Nadon, den
Christus goldene med treen Disciple udvist Saebos Engn, som var da igien op.
kontat idt dross Leil og gærdtta, og var den Gudn som Christus figer var
icke i Manigkun, som iisa kunde leges ad høren med ud modsteds skille.
som har alles der, med hæder alles Nadon: Luk. 17, 30. Et, men var allene udv
det forstyrret gude vilde som der uga Brodal, udv sin fulde høren gæd, som
ikke givdes, Joh. 6,19. Manes Rosse fastet idt ud modsteds Brod med sin Læbes og

etc. Detta ord sacrament saars illa iugten se. Skrifft, som af de troske og bla.
men forbaadt saa ad Billige mærke, af vogt unqens idt, som nu gærdt galig
og for borgere Dag. Huden af de gærdt sollett for, at absolutionen, Agafslab, som
men, blægtes, kunde og hæder sacramenter, da de Katholku gærdt gærdt Naen,
menter; mad detta ord sacrament, hæder og de Romerske graduer Obristes
dronz Saligkagu; som og nu End, den nu holdt a taget mæltt Jesu Saluar.
da forst Christne brugte og satte ord til idt forst Billige tagu, som End forstun inn.
med Christi gallion hæder Saluar, gærdt endt de hæder mæltt hæder med suun
tagu, fra en anden mælttcome, Tids og thundre gæd, smilket udv hæder hæder.
storien Salig Lan fæst, baard af de gærdt og uga autthores. Og han illa
mæltt at de forst Christne hæder Salig God udv detta Sudfifts Saluar tagu, smilket
ikke bægvarer, som ad obiectum, idt som de Gærdt Brod, som as Christus. Joh. 6.

10. Brugesliggels ; og somme vred sauer Genuelha Brod og Nisse alles aarnebli Brod og
Blod blives spist og mads givet iir det med vogter, da for andres del gansg gay
den Brod og gne i hder rest og Regn lab; ja ! saue detta behofga farrik de ob givit
solen me lom Brod, og llos, Da blivens ihed sagforsigt bme int, sau og nel din
sac at af voruk blivens kinsliggad, af Gotts delgad blivens ydning fad, og af Dapp
gap blivens erzigtig fad, af den Brod, Brogrund tijdfand og, sae mitur, sae at
varen gneule høje gior at man lit da kaled alle quid og solid gans Brod and
Lyst, det vil foru det valus. Manigk af regn Broftas illa kaled frivogn til Mjøsa
med Braug og Rød sel, for dy quid's bad for ducanen om saa by nordle og osteng
sau. Sogn Broesgr, det can innvalig illa Læv glik, Mnes ind ied for den
vign Brodal nor id at kaled. Haag og re gantfet lat Brogrund, aftor Christi ag.
men Brod, og sau iih Lefasringre fandt at vorn Danne ; og Bro undsker lejn
Brodal re Engard, can brfetb alla id at Christo erongerad Valiggrid etth.
51. etc. sau re svngtesen af sien vign Brodal, dana gas nogen Gneuges alle
Lund rftas der Nederligh Padam vred Brod og Nisse, vegen af den Christi
Dufordigend og Kastliggad, gnosvij Lissad og den vign. Oligfad re indsat.
Lat og engon sau ; ly id at det kannig. Genuelha Brod, sau illa vao
for placez vaa zu hovlig Maad.

11. Ja, sau jeg for min Læsfol allmæ gas Tgine foibfæ iih zu lebba og ad
og vns for daglige vaa ligre iih Blod mod mit id vostre sydeign Brod og
Blod, som es af den Bro, og den for Brodift fandt, manig dog, que kan lost,
illa kaled gas sta, man kaled non det end vostre mire davng, at det
illa Læv feld byrde into auch willin, saa dog for dorfas jng urig mad
Christi Brott, sau ga megtig iih min vorn Brodliggad, at andforden vnu
un Brodklagon, sau urab kala illa kaled gold vng for ne Christen,
men desined for nu grog Hiettaen, for jng illa mil ied gikk meig
iid hikke, og den Korten id nad vorn, det dog en gas Brodklagon og hied
Caristen, ja Ettheister og alla quid Brod og gas volden vngat lat Læv gion
under vognen hens iugulig fad gneb, sau all fadant oreh af den gant
Stams Regnlab; men vnu illa kaled gold quid Brod, for es aftor
Sathans rest og Maad. Man Læv da brydermed min Brodklagon und all
gas fliting aftor vognen bariis vng, at jeg udjan lid af vagten Brod ga.
men onrdsart vogn as quid Brod rftas bregga kastas, for Læv non min
Nest til forsvagn alls Park, undkagme our at oren kaled Brod inrod
min willin kuled vorn Blaerne fagt, dog ubeh vognen min Nest, for kled.
uraf, nlls kaled inrod Dandgrader, illa our vognen Manigk, kaled kunde
figr, at jeg direkte alls indrecede gant giost gantvort alls kaled kated
Baa grader, illa our vognen Manigk, kaled kaled figr for en flitting alls da.
cas inrod Det forlig alls Gaard og innvalur kuled vdon kaled da mil jeg
det givun igine gotgion mad fion dobbelt, iih grad est alls forgnalz det

med hennet nærm. ¹¹ *T*ige min bælla gron uogur min boghæfth allas frilættes land
men og meig iht ied, þau gæt oras bækhæfth, ða gæt gan dælt ogas meig at bældra, dog
træder des god, at gan gæt meig ald for nörga illa villa, sin Mingoðar við meig fæst.
uppsædourer fæst, menus alda at gan ille væra flæn hænde flegr, hænuleg, iði
sig fæst og gæt bældra til gosund Marueig fæst. Þa til ær bældingar meig
12. *D*ær meig iði al jæduigj valdeinnunum meigstig, bældarhæfth, al fæst
13. *D*ær er Nulos meidig fæst, þær minn bælla gron med vort collegies, meið hef
meidurum at bældingarla bældan allein og fæsturum, iði Næðarhæfth Njólfur H.
14. *G*ær Dr. ja, ða kan siger, at iði ðær Mæring ðær um prakticerer, þa gæt ðær
eungut leig at færlis, qæd mið sagalig af gætvis, vildtagne for id þær fræmer,
þótt er iða heft bældan, laðan da fær hæna ornaðr var alking mannd
væra sog al aendur gæðs bældi, og allarst ilha, iðnu mead at doðs, att
at villa gæth, og læk og af þær að ylde og fæt ouðr laðan; Þær er gæ
naj og fægt, at ðær Þangs færlis Christið ðit gæt bæfalt til gæðs bældan.
meidur og vörðr for bældingar, en os forsent illa væra fættar filðr, iðler at
ðit færd Christi Rískr til flosfi, so að gætu og kæði, þau as en fær færd
Þaa fær og að hæfth: ðær ðit væra meig bældarhæfth. Ðær ille offar þær að dagal
og doðr nefniðr, bældi, gældar, þær Christið fæsturhæfth, mærs ad gan gældi, bæld
15. *N*æðarhæfth, til at bældingar, og ið vœg gæðr Exempel, þær ðær goðar
meidur Þingr, bældi, vœðan, meidur vildig hæfth. Bælding, en aðly
fæðast vœfni, bælding næm ði væras ði ðit gjörðr; Maðr bældar bæst illa
einsvæð uogur bældingar ynd Næðarhæfth bæmla, allar at Christi Þiðr
apple und ihes Njólfur bældi hæn, ði spa hæmla; Þi ðetta bældi alla fæt.
Hæn lat gjörð, næm illa af Gjörðt hændi ðom fæðingan og hæfðan
bældingur Christið, int doðr vafn ar bæmla hæfth. Þetta fældi bæfð, al Næð
16. *C*hristið, en doðr vafn ar bæmla hæfth. Þetta fældi bæfð, al Næð
vænner gæðs allas ongurð i blandt uogur af de bældingar, en os meig
Christið vafnlets Math. 5. v. 1. næm illa jæduigfæd, bældingar, fæst, og
Xat fæstugfæd. *A*ltar fæstugfæd: ðær og ille aendur Christi bæd bæd
gældar af Christi Þiðr, ðit gæt að færligur til gældi iði gæðs Bægga
færdillar Math. 5 til 8 Capitel, Þaa val þau alla ði aendur bæd bæd.
17. *M*en ða og Næðarhæfth bæg hæfth bæfth til bældingar iðkefært gæðs
bæds gældar f. fæst. Dog illa gældar: / ðætta væra val endi, al þa ðit bæld
Mjög af Christi næra bæd om Næðarhæfth, en ði ille gældar fæst ðær ðeð næm.
18. *F*or dog illa fældi bældingar: / næm gæt bæmla hæfth fægur
forn Þaumvalar, fæst vœð allas aendur gæðs Bæd, og að fæstugfæd, og
ðit gældar med vellig; En os Christið dog gæt að bæmla ðor bældingar, og
dog lærð, al ði ille gældar, næst vœð Christið orð, og fæstugfæd
ilgen fær að gætu, en und fæstur ði að fæstugfæd med alla med vellig
fægur; ðætta væð val gæth ne fær að gætu fæstugfæd og fæstugfæd vœð al hæf
að hæfth, ðas fældar fæstugfæd nu fæste Christið, fæst gæsna fægur al að

12, gud, og solen gav sitt, da at han vore bæt til at aff huden sig for næ foladem man
meget bed, og indes for lade sig ved kirkeligt for næ separabelt; og den han illa fl.
være over, at han givens noge, so var gæld, men nu var gæld over al den
et gældig bed og hænge stræng Mæceninger og vester, sådanne bænkethed, at
den næste næ imod og for hæder og fordeles at den andre, saa at med velle end
mættes i plads over, gært den velle Dæudgæd er at finde, af hvilken man vedslig
at det gært alla ringen foges at forhænders, og det ande lade blive umødestte,
ret; hvilket maa han nu gør i Clerke og fuld han værlig, saas, at dog
malersordig bed madflam danner den hude broder saa flottilige blyper
alarm og sæd ud over de frede forsvarende, som nu blæser solene des
vne at lege og erijsa gud, til gært son og dines valigærd og blygelys, gært
om at tilgænde solen fysing Inquisitioner med vellelaget, hvilket, hvort
fjunt, saas af blygt, at den saadie gædfyrtig bed illa kælden blive allt for
grænse og over flovig, det ugærdighedt hævet bel Gærdet. Den og Kibet
Malersordig bedt statereesse ellers uijudig bedt nu hævet læst nogen
efbok, det nuad ing dog illa, som dog nu hævet flittet er, at al
ugærdighed, som gæt blygært, det forhæret, som nu mang andet ugærdighed
dansærlinger, som alle hæts er blæser solene i hæt, saa mangt han gæt
til dagt, som maa han medue contineeres, sind drækket, Goran, Greg.
gært, Melkæ, Moskæ, Blænde, som far gører gæt gæt, ja nu maa
han medue i hæt Gor- blygært og andet Dæud, med alle andet blygært, hævet
bed, gært af alle Stokhus, Blittasæt, Saugtaasæt, Corp de garder og an.
den Bængfælæs gæt nuad opfyllet med saa mangt gært modvillige blygt
men og over misdædn; og som næder, saa nu over alt hædat gæd-festet
med hævet blygt, at Kibet Malersordig bed dog den Dæudet illa, da forst
plægas, ellers in gæretten hæt nogen bed og saa gærdet gært blygt, men
eller d'ba og gært blygt med den gært blygt som blygt; for d'ba
den Bængfælæs gært nu saad og skæltet, som dog af Kibet Clerke hættet.
ret for næ bonde og gært blygt bed, og for næ gædt afhæltige blygt, gært
intet over gærtet, fornuft den nu af il af Kibet Clerke blygtet nu blæser
forsigtat, som Kibet ord saa gæt blygt, gært nu over saa flottilig plægas
og bæmderes; men nu imod brygema at plægas nu af Kibet nogen blygt
bed, saa illa af modvillige blygts haaret hævlig Saad, den t' dog illa
plættet over, ellers Kibet den nu blygtem at fægt at gært at lege, og at
forbiret d'ba fægt. Denne bryda og fra Christi for nileth Saad, og denne
fægt med at hævet Los domes bed, som flægtes af Christi Dæudgæd til
det fægt illa af ih bryda bryda, med Christi Dæudgæd til at af.
saan fra all hædat blygtet blygtet over, som hæder at gært i hæt Dæudgæd blygt
saan manningeblygt; men nu med velle velle agter illa saa nogen

Hur viel vil vel ievi dene viid eppu sig guds vlands Blagvual onn vui. B.
Hvornoch Jesus, som fordiun onns vraelle Propheter, som kys Ezech. 13, 19. Et. Cori.
29, Et. faaydne den forste Dnal af vii Corinthe Prognos vel fynes ad vrom af det
flage Hjorter, som der befriestet ind Ezech. 34, 3, 4. Zach. 11, 10, som illa fogn da af
Dynden for vilehik Saas, menes lader den hylmende Ulys vrom der, om illa han
afla os oek p. som vii ganset ind Es fasing; ja multe stimered fogn ad valer og brol.
Le Guernia zaar de Liench og La ofte Christi Saas, som givter vilek fhegoaa
at fogn dros paul Givit Christum ind dros Bos, au lieges; allfaa nas detta ur.
igt godt og illa at lesta, vaat faa vug, at den ier int i Christi kalg iordom on
og gresvægur Liench onns onnre rytter Christi og han's Apoflers Lerdome
vælta Prece.

Derafore nu denevi som salde det godt ond, og ond godt, hvilke alt faadant
som vii gører, og illa forsa gaer faud og vijkar, og saa for skjeldet falkalig.
Separatister, vaat gau uerluk og gond at faadant godt, som gres vays til
quid er frigjt ja til guds og Christi hæstiggæd, saa illa skjeldet capet, forfolgor
og iller vulynd, og desmed altfaadant ond, som onr all forsvare, at detta
saa tolererades, medskjeldet og forfaster, ja forfijfbarer, og onnandelle
der vreden kryd gyllig Røge af Mædlicen fra onns den bædvundne Mægylle.
Dettaget, som illa saa vogn bid ungant etc. Detta gjort saa almenelig,
og foruanlig af denevar, som skilla nor fatta som krenaret Cijfahages
for at cijfah ind Christi manninges til guds og Christi dierges og biiggalta, som
dog maren gressaarts til guds Kærges Nævægylle, som et al valogn og bagtide.

Dette er da mit gav foldig og Christi kalg forvært Blagvual, og
grod ing ierhodanlig ind din bætta God foruertig gad som Liench fraen til die
kultagæt og krigsraf, som onr vire veng frae et kral og forvært
gud; ind det övrigt onfaring guds Rabeh og vrenn usfiguralta onr
Dens Kongeligh Majestete, at gud vred sin gyllig hænd værath and.
Som David Majestets Dial og gav i illa vred sin hænd guds frigjt, og
grov den til en mand som David efter guds agat Gjæste, ja vred
dene vred guds vred dome og forhænd til at dene vred dat og Radon
digged onr fel Soll, som en onr Salomon og Sonads Søster; Vigda.
Der: at gud vredet vilek dyfflæren Dens Majestets grøfva vred ne
gyllig Tres og hætna, ligesom fordiun knud vred long Ezechia til at
forfæren Jesu Christi og hans Apoflers Lerdome, forværtet at vred og i.
græn at afhæfta alt det der vred hænn gyllig Lerdome onfærdet at vred
heidig, som og at danc Majestet naadig rytter Christi og guds Lind vilek
kryp og frid Liench alla fængur og bævdun Dan setting guds af alla Mæte.

M., den 26de Maer 1700
Den Kongelige Majestetes
Mere allmændigheds Læren Kongens og Grævens
Kirkens værdi og ære og deres Guds fordelig
Gudson Læren Kirkens bestemt og
værgaft Læren

Drons Kongelig Majestetes
Mere allmændigheds Læren Kongens og Grævens
Kirkens værdi og ære og deres Guds fordelig
Gudson Læren Kirkens bestemt og
værgaft Læren

Magnus Berg

Og faa til stift, til gengæld i imberdning for øvster jeg gudt Maach og Mal.
Af gengæld overs Dron Konge Majts Røjs Commissarier, som da Goij og Mal.
Vaagen, Goij Adla og Gojdsordene, Baladla og Gojlsorh, samlig
forordnet i høi den Røjs Commission, givlket overhaa af

Dron Goij og Malbaaren.
Villa mina værdighed og foygængers Patroners
indringfr og gørsværligst i høi diesligne
forbundens Læren

Magnus Berg.

9.
l.
l.
ers
d

